

## Становище на съдията Любен Корнезов

Като изразявам съгласие с постановеното решение считам, че в определена степен то е непълно, тъй като не покрива изцяло предмета на делото.

1. Групата народни представители поставят въпроса относно Правилата за дейността на Висшия съдебен съвет (ПДВСС). В искането си до Конституционния съд те изрично казват: "До настоящия момент в "Държавен вестник" не е публикуван Правилникът за дейността на Висшия съдебен съвет. Възниква въпросът, дали Правилникът за организацията и дейността на Висшия съдебен съвет следва да бъде приет и следва ли той да бъде публикуван". Във връзка с определение от 10 февруари 1994 г. на Конституционния съд групата народни представители с писмо от 16 март 1994 г. още веднъж поставят този въпрос, като заявяват: "Може ли липсата на такава уредба в закона да се компенсира с правилник? Известно ли е на Конституционния съд дали има приет правилник и ако има такъв, не следва ли същият да бъде обнародван, както това беше направено с правилника на Конституционния съд. По какъв начин защитата правата на съдиите, прокурорите и следователите е станала достояние на същите, ако няма правилник или приетият такъв не е доведен до тяхно знание?"

С писмо № 1 от 19 април 1994г. Конституционният съд изиска Правилата за дейността на ВСС и те са приложени като доказателства по делото.

От друга страна ВСС, който е конституиран като страна по делото, заявява, че ПДВСС "не са предназначени за другите магистрати и не следва да се публикуват". В същата насока е становището и на главния прокурор.

Следователно има спор относно правната същност на приетите ПДВСС. Според групата народни представители това е нормативен акт и той следва да бъде публикуван в "Държавен вестник", докато посочените по-горе страни поддържат обратното становище.

2. По този съществен въпрос обаче Конституционният съд не се е произнесъл. Както в мотивите, така и в диспозитива няма нито ред по него, въпреки че беше обсъждан. В този смисъл решението е непълно и не покрива целия предмет на настоящето дело.

Въпросът е конституционен, защото пряко се отнася до правото на защита на съдебните магистрати във връзка с тълкуването на чл. 56 от Конституцията. Всеки гражданин, за да може реално да защити своите права, трябва да познава нормативния акт, който регламентира неговите права и предвидените в него форми на защита.

Също така е конституционен въпросът за публикуването на даден нормативен акт (чл. 5, ал. 5 от Конституцията).

Конституционен е и въпросът, доколко един нормативен акт е противоконституционен или незаконосъобразен, и формите за защита срещу такъв акт.

От мое гледище Конституционният съд беше длъжен да анализира тези проблеми и да вземе отношение по тях, а не да ги премълчава, а с това и да не реши един реално съществуващ конфликт.

### 3. Правна същност на Правилата за дейността на ВСС

Въз основа на чл. 15 ЗВСС "ВСС приема правила за своята дейност". Тези правила са приети на 12 февруари 1992 г. Приемат се и "Правила за прилагането на – 5 от Преходните и заключителните разпоредби на Конституцията на Република България" (само поставям въпроса доколко е юридически допустимо приемане на "Правила" за приложението на конституционна норма, и то от един административен орган, какъвто е ВСС).

Няма да правя пълен юридически анализ на приетите правила от ВСС, тъй като предвид предмета на делото, това не е необходимо. Само ще отбележа, че освен вътрешноорганизационните правила (основно в раздел III), голяма част от текстовете възпроизвеждат законови норми, а други развиват и детайлизират идеи, вложени в ЗВСС. Така или иначе тези норми засягат съдебните магистрати, тяхното назначаване, повишаване, понижаване, преместване, освобождаване, тяхната дисциплинарна отговорност, включително снемане на имунитета им (чл. 3, чл. 11, чл. 16, чл. 17 и т.н.). Има и норми в тези правила, които съдържат задължения за други органи, извън ВСС (прим. чл. 21, ал. 2, който повелява, че "бюджетът, определен на ВСС, се изпълнява от Министерство на правосъдието").

От анализа на текстовете може да се направи категоричния извод, че това са правни

норми, а приетият ПДВСС е подзаконов нормативен акт.

След като ПДВСС е нормативен акт, той трябва да бъде публикуван в "Държавен вестник". Конституцията в чл. 5, ал. 5 изрично разпорежда, че "всички нормативни актове се публикуват. Те влизат в сила три дни след обнародването им, освен когато в тях е определен друг срок".

ПДВСС до този момент не са публикувани, въпреки конституционното задължение. Този нормативен акт, макар и приет, не е влязъл в сила. ВСС, съдебните магистрати или други заинтересувани граждани и лица не могат да се позовават на него, тъй като той не е действащо право.

4. Ако ПДВСС се публикуват и влязат в сила, се поставя въпросът могат ли съдебните магистрати и други заинтересувани лица да се защитят от тези норми, които засягат техните интереси.

Конституционният съд с Решение № 13 от 22 юли 1993 г. прие, че "Върховният съд е компетентен да упражнява правомощията на Върховен административен съд по чл. 125, ал. 2 от Конституцията при спорове за законност на актове на Министерския съвет и на министрите до приемането на новите устройствени и процесуални закони за съдебната власт (ДВ, бр. 65 / 1993 г.)

Това означава, че всички нормативни и индивидуални актове на Министерския съвет подлежат на контрол от Върховния съд, изпълняващ функциите на Върховен административен съд (възраженията ми срещу една такава постановка са изложени по к.д. № 13/93г., публикувани в: РОКС-1993, с. 139). Ако следваме правната логика, то Конституционният съд трябваше да реши, че при сега действащата правна уредба нормативните актове, издавани от ВСС, подлежат на контрол за законосъобразност от ВС. Това е друга форма на правото на защита на съдебните магистрати. Те могат да търсят съдебна защита срещу индивидуалните актове на ВСС, както и да атакуват нормативните актове на този орган, които засягат техни права и законни интереси. Така конституционното право на защита по чл. 56 от Конституцията действително се откроява като едно основно, всеобщо и универсално право.

Изводът е: Решението на Конституционния съд е непълно, тъй като той не се произнесе по един от поставените основни въпроси относно ПДВСС. Това е конституционен проблем, имащ пряко отношение към правото на защита на

съдебните магистрати. ПДВСС е нормативен акт и за да влезе в сила, е задължително неговото публикуване в "Държавен вестник".